

Arrest

nr. 248 316 van 28 januari 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
                      2. X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 3 juni 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat G. GASPART, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die volgens hun verklaringen op 15 juli 2019 België zijn binnengekomen, dienden op 25 juli 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 29 april 2020 nam de commissaris-generaal de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden verzoekers bij aangetekende brief van 30 april 2020 ter kennis gebracht.

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van eerste verzoeker, R.A.K.A., luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 25/07/2019
Overdracht CGVS: 13/11/2019

U werd op 12/03/2020 van 9u tot 13u10 en van 14u15 tot 15u18 gehoord tijdens een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die de taal Spaans machtig is. Uw advocaat, Meester Catherine Smekens, loco voor Meester Gérald Gaspart was hierbij aanwezig vanaf 10u15.

A. Feitenrelaas

U verklaart de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en bent geboren op 29/08/1994 in San Salvador. U bent ongehuwd en heeft één dochter K.A. Uw dochter is in 2012 in San Francisco geboren, heeft de Amerikaanse nationaliteit en woont thans met haar moeder in San Francisco. In 2013 verbrak u de relatie met de moeder van uw dochter. Uw dochter kwam u in El Salvador jaarlijks opzoeken. U woonde van uw geboorte tot aan uw vertrek in Urbanisatie Nuevos Horizontes in Ilopango (San Salvador). In Nuevos Horizontes is Mara (bende) Salvatrucha (MS13) actief. U bent in het bezit van een diploma middelbaar onderwijs en werkte als arbeider bij A., een bedrijf dat plastic produceert en zich in de industriezone van Ilopango bevindt. U komt uit een gezin met drie kinderen. U woonde in El Salvador samen met uw broer R.A.J.A. (O.V. nummer (...), CG(...)), uw zus R.A.X.G. (O.V. nummer (...), CG(...)) en uw ouders. Uw moeder werkt als verpleegster in een ziekenhuis in San Salvador. Uw vader is jongerenpredikant in Nuevos Horizontes en werkt sinds 1995 als burger bij de eenheid Informatietechnologie en Telecommunicatie van de nationale politie en houdt toezicht over verschillende projecten. Uw broer studeerde industrieel ingenieur aan de universiteit van El Salvador. Begin 2019 ging uw zus samenwonen met haar echtgenoot O.C.N.J. (O.V. nummer (...), CG(...)) in de gemeente San Jacinto. Samen hebben zij één dochter, O.R.F.M. (°13/08/2018). Vóór november 2018 kende u in El Salvador geen problemen met maras. Uw problemen begonnen nadat midden oktober 2018 vijftien leden van MS in Nuevos Horizontes door de ordediensten werden opgepakt. Sindsdien begonnen maras uit uw zone u en uw broer lastig te vallen en onder druk te zetten om bij hun bende aan te sluiten. Begin november 2018 werden jullie door twee maras, ‘T.’ en ‘O.’, benaderd tijdens een voetbalpartijtje in uw zone. Ze vroegen jullie bij hen aan te sluiten en beloofden in ruil geld en een gsm. Jullie weigerden en werden sindsdien regelmatig lastiggevallen. In het begin werd u wekelijks benaderd met de vraag u aan te sluiten. Later werd u vaker door hen met dezelfde vraag lastiggevallen. Jullie belagers lieten duidelijk verstaan u en uw broer niet met rust te zullen laten tot de dag dat jullie zich bij hen vervoegden. Tussen 15 maart 2019 en eind april 2019 werd u vier keer door maras uit Nuevos Horizontes opgewacht toen u uw werkplaats verliet. De maras wachtten u op op de dagen dat uw salaris werd uitbetaald. De eerste keer gaf u hen 20 dollar, tijdens de overige confrontaties overhandigde u hen telkens 10 dollar. De maras stelden u tijdens deze confrontaties tevens vragen over uw collega’s en waren er op uit om met uw hulp collega’s af te persen of te bestelen. In dezelfde periode zette uw broer zijn universitaire studies stop. De universiteit was ver van jullie woning verwijderd en hij wilde problemen tijdens verplaatsingen met het openbaar transport vermijden. Sinds maart 2019 begonnen maras zich in steegjes in Nuevos Horizontes op te houden en werden inwoners gedwongen ‘renta’ te betalen in ruil voor verplaatsingen binnen de zone. Ook u en uw broer werden verplicht om maras regelmatig enkele dollars toe te stoppen. Midden april 2019 werden u en uw broer tijdens het voetballen op een plaatselijk veld door enkele maras aangesproken. Zij vroegen jullie enkele jongeren te slaan. Toen jullie weigerden reageerden zij kwaad en maakten duidelijk dat jullie er ’s avonds niet meer welkom waren. Op 10/05/2019 werden u en uw broer in Nuevos Horizontes door enkele maras aangevallen toen jullie op weg waren naar huis. Jullie belagers vroegen wanneer jullie zich eindelijk zouden aansluiten, waarop jullie werden geslagen. De maras waren tevens op de hoogte van het werk van uw vader bij de politie en stelden jullie hierover enkele vragen (o.m. over wapenbezit). Tijdens dit incident liepen u en uw broer meerdere blauwe plekken op. Op 21/05/2019 werd besloten dat u, uw broer, uw zus, haar echtgenoot en uw nichtje El Salvador zouden verlaten en naar België zouden vertrekken, waar reeds verschillende familieleden van uw schoonbroer verbleven. Uw zus en uw schoonbroer verlieten El Salvador omwille van andere problemen dan deze waarmee u en uw broer te kampen kregen. Zij ondervonden problemen met een zekere M.T., lid van de rivaliserende Mara 18. M.T. viseerde O.C.D.A. (O.V. nummer (...), CG(...)), de broer van uw schoonbroer, nadat deze een klacht tegen hem had ingediend voor het stelen van zijn auto. Toen D. in 2018 naar België vluchtte, begon M.T. het gezin van uw zus te viseren. Noch u, noch uw broer kenden in El Salvador problemen met deze M.T. Op 05/06/2019 diende u ontslag in op uw werk en kocht u een vliegtuigticket naar België. Uiteindelijk reisde u op 14/07/2019 samen met uw broer, uw zus en haar gezin met het vliegtuig via Madrid naar Parijs, vanwaar jullie per trein doorreisden naar België. Op 23/07/2019 meldde u zich aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Op 25/07/2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Dezelfde dag, op 25/07/2019, dienden ook uw familieleden een verzoek om internationale bescherming in. De dag van jullie vertrek uit El Salvador verhuisden uw ouders naar Los Alamos in Zacamil. In een eerste periode trokken zij in bij familie in Los Alamos om daarna naar een huurhuis in dezelfde zone te verhuizen. Los Alamos is een wijk die door bewakingsagenten wordt beveiligd, waar alle bewoners geregistreerd zijn en waar volgens u geen maras opereren. Uw ouders zijn nog steeds aan het werk en kenden sinds jullie vertrek geen problemen meer. Jullie woning in Nuevos Horizontes wordt sinds jullie vertrek door uw grootmoeder bewoond. Jullie vernamen van buurtbewoners dat maras regelmatig in de steeg van het ouderlijk huis in Nuevos Horizontes langskomen en naar jullie vragen.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw paspoort, uw identiteitskaart, uw diploma middelbaar onderwijs, een attest van uw middelbare studies, uw geboorteakte, uw vliegtuigtickets, een attest van uw werkgever, een bezoldigingsattest van uw vader bij de politie (dd. 04/03/2020), een appreciatieattest van het departement Informatietechnologie en Telecommunicatie aangaande de functie van uw vader (dd. 04/03/2020) en verschillende persartikels over de veiligheidsproblemen en politieacties van oktober 2018 in Nuevos Horizontes neer. Op 03/04/2020 maakt u aan het CGVS een bewijs van goed gedrag en zeden van 24/01/2017 en 18/09/2018, een attest van het Ministerio de Justicia y Seguridad publica de dato 10/10/2018 dat u zonder gerechtelijke veroordeling bent en een loonfiche over.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, dient vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van een ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf)). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Uit uw asielverklaringen en deze afgelegd door uw broer R.A.J.A. (...) blijkt dat jullie El Salvador hebben verlaten omwille van dezelfde problemen en tijdens jullie verzoek om internationale bescherming dezelfde asielmotieven inroepen. De notities van het persoonlijk onderhoud van uw broer werden toegevoegd aan uw administratief dossier.

Dient te worden opgemerkt dat u en uw broer vanaf november 2018 problemen kregen met leden van Mara Salvatrucha (MS) in Nuevos Horizontes nadat jullie hun voorstel weigerden om bij hun bende aan te sluiten. Sindsdien werden jullie in Nuevos Horizontes door maras gevisieerd en regelmatig lastiggevallen met de vraag om jullie aan te sluiten. Vanaf maart 2019 moesten jullie bij verplaatsingen in Nuevos Horizontes aan maras 'renta' betalen en kregen jullie in jullie zone af te rekenen met restricties op verplaatsingen. In de periode maart-april 2019 kwamen maras u enkele keren aan uw werk opwachten om u af te persen. Op 10/05/2019 werden u en uw broer onderweg naar huis door maras aangevallen. Jullie belagers confronteerden jullie met het feit dat jullie zich nog niet hadden aangesloten. Zij waren tevens op de hoogte van het werk van jullie vader bij de politie en stelden hierover enkel vragen.

Voor wat betreft de door jullie aangehaalde problemen met leden van MS die jullie lastigvielen opdat jullie zich zouden aansluiten, dient vooreerst te worden opgemerkt dat een risicoprofiel op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat jullie in jullie land van herkomst werkelijk worden vervolgd of dat er voor wat jullie betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. De door jullie aangehaalde vrees voor gedwongen rekrutering door maras dient immers in concreto te worden aangetoond en jullie bleven hierover in gebreke.

Bij bovenvermelde dient te worden opgemerkt dat verschillende elementen in jullie asielrelazen de geloofwaardigheid van de ernst van de door jullie aangehaalde problemen op de helling plaatsen.

Ten eerste dient te worden vastgesteld dat het uitermate merkwaardig is dat u en uw broer tot aan jullie vertrek uit El Salvador op 14/07/2019 in de ouderlijke woning in Nuoves Horizontes (Ilopango) zijn blijven wonen (CGVS, p.3 + CGVS broer, p.3). Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat u zich tot kort voor uw vertrek, meer bepaald tot 05/06/2019, naar uw werk in de industriezone van Ilopango bleef verplaatsen (CGVS, p.4). Bovenstaande handelingen vallen moeilijk te rijmen met uw verklaring een vrees voor uw leven te moeten koesteren. Ook uit de verklaringen van uw broer blijkt dat hij zich in de periode voorafgaand aan jullie vertrek regelmatig buitenshuis verplaatste om naar de winkel of naar de kerk te gaan (CGVS broer p.7). Hierdoor rijzen twijfels aan de ernst van de door jullie aangehaalde problemen.

De geloofwaardigheid van jullie problemen komt verder op de helling door het volgende. Uit jullie verklaringen blijkt dat u jullie ruimschoots op voorhand, namelijk op 31/05/2019 en op 10/06/2019, jullie vlucht naar België boekten (CGVS broer, p.8 en CGVS, p.12). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS werd u gevraagd waarom u reeds op 10/06/2019 een vlucht boekte en pas ruim één maand later uw land verliet (CGVS, p.12). U antwoordde hierop dat jullie eerst een woning moesten vinden voor uw ouders en aldus moesten wachten (CGVS, p.12). Bovenstaande bewering is merkwaardig voor iemand die verklaarde een vrees voor zijn leven te moeten koesteren.

Eveneens merkwaardig is uw uitleg tot 05/06/2019 te hebben gewerkt omdat u vanaf dat moment een premie kon opstrijken voor vijf jaar dienst (CGVS, p.12). Bovenstaande verklaring zet de geloofwaardigheid van uw vrees verder op de helling.

Volledigheidshalve dient hierbij te worden opgemerkt dat het uitermate vreemd is dat ook uw zus en uw schoonbroer, die samenwoonden in de zone San Jacinto en volgens jullie verklaringen te kampen kregen met andere problemen dan diegene waarmee u en uw broer af te rekenen kregen, vanaf 21/05/2019 samen met jullie hun vertrek naar België hebben voorbereid en jullie vreemd genoeg allemaal dezelfde dag naar België zijn vertrokken. Het feit dat jullie de mogelijkheid hadden om jullie vertrek samen voor te bereiden en jullie vertrekdatum op elkaar afstemden is merkwaardig te noemen en doet het CGVS verder twifelen aan de geloofwaardigheid van de ernst van de door jullie aangehaalde problemen (CGVS, p.5;p.7; p.12+CGVS broer, p.4-5).

Voor wat betreft de door u en uw broer aangehaalde problemen omwille van het werk van jullie vader bij de politie, dienen voorts volgende bedenkingen te worden gemaakt. Zo dient vooreerst te worden aangestipt dat het profiel van jullie vader bij de politie op zich niet voldoende is om in aanmerking te komen

voor een internationaal beschermingsstatuut. Jullie slaagden er immers niet in om jullie vrees met maras omwille van het politiewerk van jullie vader geloofwaardig voor te stellen.

Uit uw verklaringen blijkt vooreerst dat u en uw broer slechts één keer, meer bepaald op 10/05/2019, met maras problemen hebben gekend omwille van het werk van jullie vader bij de politie (CGVS, p.24-25). Ook uw broer verklaarde voor het CGVS dat het werk van jullie vader slechts één keer, namelijk op 10/05/2019, ter sprake is gekomen (CGVS broer, p.10-11). De verklaring van uw broer als zouden maras jullie hierover nadien niet meer hebben lastiggevallen omdat zij toch wisten dat jullie niet zouden antwoorden kan niet overtuigen (CGVS broer, p.11). Indien maras daadwerkelijk op de hoogte zijn van het werk van jullie vader bij de politie en het omwille van zijn profiel op u en uw broer gemunt hebben, kan verwacht worden dat maras meer problemen voor uw familie zouden veroorzaken. Niets in uw verklaringen of deze van uw broer wijst erop dat jullie na 10/05/2019 hiervoor nog door maras gevisieerd werden. Evenmin bracht u concrete elementen aan waaruit blijkt dat uw vader omwille van zijn werk sinds jullie vertrek uit het land concrete problemen met maras zou hebben ondervonden (CGVS, p.9+CGVS broer; p.5). De geloofwaardigheid van de door jullie aangehaalde problemen omwille van het profiel van uw vader wordt verder ondermijnd door het feit dat uw vader na de gebeurtenissen van 10/05/2019 zijn werk gewoon voortzette, zich met het publiek transport naar zijn werk bleef verplaatsen en zoals blijkt uit uw verklaringen weinig veiligheidsmaatregelen nam (CGVS, p.24). Bovenstaande doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van de ernst van de bedreigingen die u en uw broer in dit verband aanhaalden. U verklaarde bovendien in dit verband dat jullie ouders niet naar België zijn meegereisd omdat zij hun pensioen niet wilden verliezen, wat dan weer moeilijk te rijmen valt met een door u later afgelegde verklaring, namelijk als zouden uw ouders thans nog in gevaar zijn (CGVS, p.8).

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat het uitermate merkwaardig is dat u niets weet over de werkelijke identiteit van de maras die voor u en uw broer problemen veroorzaakten. Hiernaar gevraagd verklaarde u enkel op de hoogte te zijn van hun bijnamen of aliassen en voegde u eraan toe dat zij in uw kolonie woonden (CGVS, p.9). De vraag die zich hier opdringt is waarom jullie niet geprobeerd hebben om hierover meer informatie in te winnen. Uit uw verklaringen en deze afgelegd door uw broer blijkt dat jullie vader in Nuevos Horizontes als jongerenpredikant werkzaam was, waardoor toch kan verwacht worden dat hij een zicht heeft op de jongeren die in jullie zone woonachtig zijn (CGVS, p.18 + verklaringen CGVS broer, p.4). Bovendien werkte jullie vader al jaren bij de politie en blijkt uit de door uw broer afgelegde verklaringen dat na jullie vertrek enkele maras met wie jullie problemen kenden door de overheid werden opgepakt en deze gebeurtenissen in de pers werden toegelicht (CGVS, broer, p.18).

Rekening houdend met bovenvermelde dient aldus geconcludeerd te worden dat het voor jullie niet onmogelijk was om informatie over de maras waarmee jullie problemen kenden en waarvoor jullie nog steeds een vrees verklaren te moeten koesteren in te winnen.

Voorts dringt de vraag zich op waarom jullie niet elders zijn gaan wonen om zo jullie problemen, die zich allemaal in Ilopango afspeelden, met maras van MS te ontlopen. Temeer daar uit jullie verklaringen voor het CGVS blijkt dat jullie ouders sinds het vertrek uit de wijk Nuevos Horizontes en hun verhuis naar Los Alamos in Zacamil geen enkel concreet probleem met maras hebben ondervonden (CGVS, p.9+CGVS broer, p.5). U verklaarde dat jullie ouders thans in een beveiligde zone wonen waar alle inwoners geregistreerd zijn en waar geen maras aanwezig zijn (CGVS, p.8). Rekening houdend met bovenvermelde dringt de vraag zich op waarom u en uw broer Nuevos Horizontes niet eerder voor een andere regio hebben verlaten om de problemen die jullie lokaal zouden hebben gekend te ontlopen (CGVS, p.6; p.8).

Tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS werd u gevraagd naar het motief om in Nuevos Horizontes te blijven en werd tevens gepolst naar de reden waarom jullie pas midden juli 2019 El Salvador hebben verlaten. U haalde hiervoor verschillende redenen aan. Zo zei u onder meer dat u werkte, uw broer studeerde en jullie een goed leven hadden. Daarenboven kaartte u aan dat uw moeder haar huis in Nuoves Horizontes niet wilde verliezen, voegde u eraan toe dat de beveiligde zones in El Salvador niet zo dik gezaaid zijn en u bovendien niet wilde verhuizen omdat u dichtbij uw werk woonde en u uw job niet wilde verliezen (CGVS, p.19). Bovenvermelde zet de geloofwaardigheid van uw vrees opnieuw op de helling, een dergelijk gedrag stemt allerminst overeen met iemand die daadwerkelijk een vrees voor zijn of haar leven koestert.

De geloofwaardigheid van uw verklaringen komt verder in het gedrang door het feit dat noch u, noch uw broer van jullie problemen met maras bewijstukken neerleggen. U verklaarde tijdens het incident op 10/05/2019 gewond te zijn geraakt en verschillende blauwe plekken te hebben opgelopen die u 's anderendaags door de dokter op uw werk liet vaststellen met een attest.

U voegde er in dit verband aan toe dat u op 11/05/2019 na controle door de arts ziekteverlof voorgeschreven kreeg (CGVS, p.20-21; p.24). Uw broer voegde er in dit verband aan toe dat jullie beiden na het incident door uw moeder die verpleegster verzorgd werden (CGVS broer, p.9). Het ontbreken van bewijsstukken van jullie problemen met maras zet de geloofwaardigheid van jullie verklaringen verder op de helling.

Voorts dient te worden opgemerkt dat jullie verklaringen thans door maras te zijn gezocht het CGVS niet konden overtuigen. U verklaarde in dit verband dat uw ouders nog altijd in gevaar zijn, maar bracht onvoldoende concrete elementen of feiten aan die deze bewering konden staven (CGVS, p.8). U zegt enkel dat maras nog naar jullie gevraagd hebben, maar dat dit gekalmeerd is omdat uw ouders verhuisd zijn (CGVS, p.9). Andere problemen haalt u niet aan. Ook uw broer verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud dat uw ouders sinds jullie vertrek geen persoonlijke problemen ondervonden (CGVS broer, p.5). Uw verklaring als zouden maras thans in Ilopango naar jullie op zoek zijn is enkel gebaseerd op vermoedens die u op geen enkel ogenblik kon hardmaken (CGVS, p.9). Indien maras daadwerkelijk naar u en uw familieleden op zoek zijn kan verwacht worden dat jullie ouders die, zoals hierboven beschreven nog steeds werken thans problemen met maras zouden ondervinden, hetgeen nergens blijkt uit jullie verklaringen (CGVS, p.9+CGVS broer p.5). Niet onbelangrijk voor het inschatten van jullie vrees bij terugkeer is de verklaring van uw broer als zouden enkele maras met wie jullie in Nuevos Horizontes problemen ondervonden (inclusief T. en O.) na jullie vertrek zijn opgepakt en T., die u en uw broer het vaakst onder druk zou hebben gezet om aan te sluiten zich momenteel in de gevangenis bevindt (verklaringen CGVS, broer, p.14; p.19). Zo werd T. na jullie vertrek beschuldigd van het plegen van een aanslag op een bewakingsagente van de vicepresident die in Nuevos Horizontes woonde. De verklaring van uw broer in dit verband als zouden deze maras vanuit de gevangenis nog steeds bevelen kunnen uitvaardigen om jullie te doden is louter een blote bewering (verklaringen CGVS broer p.19). Zoals hierboven reeds werd toegelicht toonde u niet aan een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade te moeten koesteren.

Voor wat betreft de overige door u aangehaalde problemen met maras in uw wijk, namelijk het probleem van afpersing aan uw werkplaats in Ilopango en het probleem van het betalen van renta waarmee u en uw broer af te rekenen kregen, dient te worden opgemerkt dat deze problemen 'an sich' puur economisch en crimineel van aard zijn zoals eerder reeds werd uiteengezet en aldus geenszins ressorteren onder de criteria van de Conventie van Genève.

Evenmin volstaan de door u in dit verband aangehaalde feiten en elementen op zich om een reëel risico op het lopen van een ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) aan te tonen (CGVS, p. 17-20). Zo blijkt dat de afpersingen waarmee u bij het verlaten van uw werkplaats te kampen kreeg slechts een korte periode hebben plaatsgevonden (anderhalve maand) en deze problemen sinds eind april 2019 ophielden te bestaan (CGVS, p.17-18). Het betalen van renta om u in de zone te verplaatsen was een probleem waarvan u verklaarde dat de meerderheid van de inwoners ermee te kampen kreeg en betrof het geval van u en uw broer eerder kleine bedragen (zo'n 2 dollar) die een eerder geringe impact hadden op jullie leven (CGVS, p.18+CGVS broer, p.12).

De overige door u aangehaalde problemen zoals de restricties waarmee u en uw broer in Nuevos Horizontes te kampen kregen (met name een verbod om na een bepaald uur nog bepaalde plaatsen in de wijk te betreden) zijn evenmin voldoende om als daad van vervolging of onmenselijke behandeling te worden beschouwd (CGVS, p.13; p.23, CGVS broer, p.17).

Toegevoegd dient te worden dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u en uw broer louter en alleen op basis van jullie verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zullen worden of een reëel risico lopen blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. Jullie hebben overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111).

Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggelid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus kan toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer

gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U en uw broer brachten geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Voor wat betreft jullie vraag om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud van 12/03/2020, dient tenslotte het volgende te worden opgemerkt. De kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd u en uw broer ter kennis gebracht op 19/03/2020. Tot op heden heeft het Commissariaat-generaal geen opmerkingen van jullie of van uw advocaat ontvangen met betrekking tot de inhoud van deze notities. Het Commissariaat-generaal is zich bewust van de moeilijkheden die zich kunnen voordoen en die nog kunnen ontstaan in de context van maatregelen die door de huidige coronavirusepidemie worden gerechtvaardigd. Het Commissariaat-generaal is echter verplicht zo snel mogelijk een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming. Bijgevolg heeft het Commissariaat-generaal, omdat u zich in een situatie van afzondering bevindt die u verhindert zich te laten bijstaan door externe partijen (maatschappelijk werker of andere vertrouwenspersoon, advocaat, tolk, enz.) om eventuele opmerkingen te maken, besloten een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming, maar geen beroep te doen op de toepassing van artikel 57/5quater, § 3, vijfde lid, van de wet van 15 december 1980, om u de mogelijkheid te bieden uw eventuele opmerkingen te maken wanneer dat mogelijk is, en onder betere voorwaarden. U kunt dus alle opmerkingen maken die u nuttig acht in het kader van een eventueel beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

De door u neergelegde documenten tenslotte vermogen niet bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen. Uw paspoort, uw identiteitskaart, uw geboorteakte, uw schoolattesten, uw vliegtuigtickets, uw loonfiche en een werkattest tonen uw nationaliteit, uw identiteit, uw schoolloopbaan, uw reisweg en uw werk aan, elementen die hier niet ter discussie staan. Uw goed gedrag en zeden staat hier heden evenmin ter discussie. De door u neergelegde documenten van de politie tonen het werk van uw vader en zijn functie, elementen die hier evenmin ter discussie stonden. De door u neergelegde persartikels over de veiligheidssituatie in de regio Nuevos Horizontes vermogen tenslotte evenmin bovenstaande appreciatie te wijzigen.

Volledigheidshalve dient nog te worden opgemerkt dat het verzoek om internationale bescherming van uw broer R.A.J.A. (O.V. nummer (...), CG (...)) eveneens door het CGVS werd geweigerd. De verzoeken om internationale behandeling van uw zus R.A.X.G. (O.V. nummer (...), CG (...)) en uw schoonbroer O.C.N.J. (O.V. nummer (...), CG (...)) zijn nog in behandeling. Hierbij dient te worden aangestipt dat elk verzoek om internationale bescherming op haar individuele merites beoordeeld wordt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van tweede verzoeker, R.A.J.A., luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 25/07/2019
Overdracht CGVS: 13/11/2019*

U werd op 12/03/2020 van 15u30 tot 18u15 gehoord tijdens een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, bijgestaan door een tolk die de taal Spaans machtig is. Uw advocaat, Meester Catherine Smekens, loco voor Meester Gérald Gaspart was hierbij aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en bent geboren op 06/02/1997 in San Salvador. U bent ongehuwd en studeerde industrieel ingenieur aan de universiteit van San Salvador. U komt uit een gezin met drie kinderen. U woonde gans uw leven met uw ouders, uw broer R.A.K.A. (O.V. (...), CG (...)) en uw zus R.A.X.G. (O.V.(...), CG (...)) in Nuevos Horizontes in Ilopango. Uw zus ging begin 2019 samenwonen met haar partner O.C.N.J. (O.V (...), CG (...)). Samen hebben zij een dochtertje O.R.F.M. (°13/08/2018). Uw vader was jongerenpredikant in Nuevos Horizontes en werkt sinds 1995 bij de dienst Informatietechnologie en Telecommunicatie van de politie waar hij toezicht houdt over verschillende projecten. Uw moeder werkt als verpleegster in een ziekenhuis in San Salvador. Uw vader was in Nuevos Horizontes jongerenpredikant in een kerk. Vóór november 2018 kende u geen problemen in El Salvador. Nadat verschillende leden van Mara Salvatrucha (MS13) in oktober 2018 in Nuevos Horizontes door de politie werden opgepakt begonnen voor u en uw broer de problemen. Maras van de MS begonnen u en uw broer in Nuevos Horizontes lastig te vallen en zetten jullie onder druk om jullie aan te sluiten. Op 15/03/2019 zette u uw universitaire studies stop. In dezelfde periode begonnen maras van inwoners in Nuevos Horizontes 'renta' te eisen voor verplaatsingen in de zone en werd de bewegingsvrijheid van de bewoners aan banden gelegd. Zo mochten u en uw broer na een bepaald uur 's avonds niet meer aan het voetbalveld, de stelplaats van de bus of de ingang van de kolonie passeren omdat de maras zich daar ophielden en er controles uitvoerden. Op 10/05/2019 werden u en uw broer in de wijk door enkele maras aangevallen. Zij dreigden ermee jullie te doden indien jullie zich niet aansloten. De maras waren tevens op de hoogte van uw vaders werk bij de politie en stelden hierover enkele vragen die jullie weigerden te beantwoorden. U en uw broer hielden aan het incident verschillende blauwe plekken over en werden verzorgd door uw moeder. Na dit voorval beperkte u zoveel mogelijk uw verplaatsingen. U ging enkel nog buitenshuis om naar de kerk of naar de winkel te gaan. Tijdens deze verplaatsingen troggelden maras u regelmatig geld af en kwam er af en toe duw en trekwerk aan te pas. Sinds het incident op 10/05/2019 werd u niet meer lastiggevalen met de vraag u aan te sluiten. Op 21/05/2019 werd besloten dat u samen met uw broer, uw zus en haar echtgenoot, uw nichtje El Salvador zou verlaten en naar België zou reizen, waar reeds verschillende familieleden van uw schoonbroer woonachtig waren. Op 14/07/2019 verliet u El Salvador en kwam u per vliegtuig via Madrid naar Parijs, waar u op 15/07/2019 aankwam. Op 16/07/2019 nam u de trein naar België, waar u dezelfde dag aankwam. Op 23/07/2019 meldde u zich aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken en diende op 25/07/2019 een verzoek om internationale bescherming in. Ook uw meegereisde familieleden dienden dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in. Uw ouders verhuisden de dag van jullie vertrek uit El Salvador naar de beveiligde kolonie Los Alamos in Zacamil. Het ouderlijk huis in Nuevos Horizontes wordt sinds jullie vertrek bewoond door uw grootmoeder. Volgens buurtbewoners hangen maras rond het ouderlijk huis in Nuevos Horizontes en worden in de wijk vragen gesteld over jullie vertrek. Uw ouders zijn nog steeds aan het werk.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw paspoort, uw identiteitskaart, twee studentenkaarten, uw vliegtuigtickets, het reservatiebewijs van het hotel in Parijs, twee attesten van het werk van uw vader bij de politie en persartikels over de veiligheidssituatie in Nuevos Horizontes neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, dient vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming gelinkt is aan deze van uw broer R.A.K.A. (O.V. (...), CG (...)) en dat jullie aanvraag gebaseerd is op dezelfde feiten en asielmotieven. De notities van het persoonlijk onderhoud van uw broer werden toegevoegd aan uw administratief dossier.

Het verzoek om internationale bescherming van uw broer werd door het CGVS geweigerd. Gezien u zich op dezelfde elementen beroept kan voor u dezelfde beslissing genomen worden. De beslissing van uw broer luidt als volgt :

[idem bestreden beslissing eerste verzoeker]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekers voeren een schending aan van de volgende bepalingen:

*“- artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980;
- de formele motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980;
- de rechten van de verdediging
- het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid al de elementen van het dossier in aanmerking te nemen en het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen)
- beoordelingsfout”.*

Na een theoretische toelichting, gaan verzoekers vooreerst in op de geloofwaardigheid van de door hen aangehaalde feiten en gebeurtenissen. Zij benadrukken dat zij gedetailleerde, coherente en doorleefde verklaringen hebben afgelegd. Zij hebben de context uiteengezet waarin de bende in hun wijk op zoek diende te gaan naar nieuwe leden, zijnde nadat meerdere bendeleden gearresteerd werden als gevolg van de repressie van de autoriteiten in de herfst van 2018.

Verzoekers hebben tevens een doorleefde beschrijving kunnen geven van de evolutie van de intensiteit van de bedreigingen. Zij lichten dit toe als volgt:

“De bendeleden doen eerst beloften over wat hun aansluiting voor hen zou kunnen betekenen: bescherming voor de familie, geld, erkenning in de wijk, telefoons, vrouwen, alcohol, enz... De bende poogt hen ook te onderwerpen aan een soort initiatie ritueel wanneer hen wordt gevraagd in april om deel te nemen aan het slagen van enkele jongeren.

De herhaaldelijke weigeringen van verzoekers blijven niet zonder gevolg. Zij worden lastiggevallen. Zij moeten nu geld afgeven om zich te verplaatsen, zij krijgen een verbod om zich in bepaalde zones te begeven en worden een avondklok opgezet. Aan eerste verzoeker wordt ook een renta gevraagd, aangezien hij weigert mee te werken door informatie door te geven over zijn werkcollega's.

Uiteindelijk worden zij fysiek aangevallen en wordt er ook bedreigd omwille van het werk van hun vader, waarover de bende ook meer informatie vraagt.

Dit is het moment waarop verzoekers beslissen dat het zo niet verder kan, aangezien zij de intensiteit van de bedreigingen en het impact ervan op hun leven zien toenemen sinds november. Deze periode is ongeveer 6 maanden.

In die periode nemen verzoekers ook voorzorgmaatregelen. Zij bepreken hun verplaatsingen. Verzoekers vader tracht zoveel mogelijk met de auto naar het werk te gaan. Zij zoeken een mogelijkheid om hun ouders in veiligheid te brengen in een beveiligde colonia.

Eerste verzoeker vraagt aan zijn baas om zijn werkuren te wijzigen.

Tweede verzoeker gaat sinds maart niet meer naar de universiteit. Hij gaat nog naar de kerk, maar hoe intenser de bedreigingen hoe minder hij er naartoe gaat. Af en toe gaat hij nog naar de winkel.

Steeds wanneer zij in het openbaar zijn worden zij lastiggevallen door de bende en moeten hen geld afgeven. Zij leven de opgelegde regels (het verbod op aanwezigheid op sommige plaatsen en de avondklok) strikt na, aangezien de ernst van de gevolgen indien zij dit niet doen:”

Verzoekers citeren hierbij uit een rapport van IDMC en benadrukken dat zij beslisten om El Salvador te verlaten omdat zij merkten dat de bedreigingen en de eisen van de bendes sterker werden. Zij vrezen dat de intensiteit van de bedreiging steeds zal verhogen tot het punt dat de bendeleden de bedreigingen zullen uitvoeren. Zij benadrukken dat de informatie vermeldt in het rapport van IDMC overeenstemt met hun verklaringen en relaas dat de intensiteit van het gevaar steeds hoger wordt, tot op het punt dat zij geen andere uitweg zagen dan het land te verlaten. Verzoekers menen aldus dat hun handelingen nauw verbonden zijn met de evaluatie die zij maken van het risico. Als gevolg hiervan passen zij hun houding aan en blijven zij het risico inschatten. Hun houding is dan ook niet onverzoenbaar met het bestaan van een vrees, aldus verzoekers.

Verzoekers benadrukken nog dat de commissaris-generaal niet betwist dat eerste verzoeker regelmatig 'renta' diende te betalen, noch dat de bende verzoekers verschillende verboden heeft opgelegd.

Verzoekers wijzen er verder nog op dat er verschillende redenen zijn waarom hun ouders het land niet hebben verlaten, met name dat zij nooit rechtstreeks werden aangesproken door de bende en dat zij, omdat zij ouder zijn, minder risico op rekrutering. Dat de bende het beroep van hun vader vermeldde, dient volgens verzoekers te worden begrepen als een verdere bedreiging om hen onder druk te zetten. Zij achten dit ook een reden waarom de bende het nuttig zou vinden dat verzoekers zich aansluiten. Zij menen dat mogelijks, dit gegeven in de toekomst, samen genomen met alle andere aangehaalde feiten, een reden kan vormen om hen rechtstreekse schade aan te brengen, hetgeen deel uitmaakt van hun vrees.

Verzoekers stellen verder dat de commissaris-generaal een beoordelingsfout maakt waar zij opwerpt dat hun vader zijn gedrag niet heeft aangepast. Zij lichten toe dat: *“Verzoekers vader heeft zijn gedrag ook aangepast en geprobeerd om zo vaak mogelijk met de auto van de zus van verzoekers naar het werk te gaan. Uiteindelijk hebben zij beslist zich te vestigen in een beveiligde colonia waar zij een huurhuis konden vinden met de hulp van een familielid die er al woonde.”*

Verzoekers benadrukken verder dat, hoewel zij de echte namen van de bendeleden niet kennen, zij in staat waren om bijnamen van de bendeleden te geven en, vooral, doorleefde verklaringen af te leggen over de verschillende incidenten, met de nodige detaillering om van deze incidenten te overtuigen. Er werden geen flagrante tegenstrijdigheden of onwaarschijnlijkheden aangehaald, aldus verzoekers.

Verzoekers voeren nog aan dat eerste verzoeker niet in het bezit kan komen van zijn medisch attest van ongeschiktheid, gezien hij dit attest heeft afgegeven op zijn werk en geen kopie bijhield. Zij achten deze gang van zaken *“absoluut niet”* ongeloofwaardig of onwaarschijnlijk.

Verzoekers besluiten dan ook dat hun relaas geloofwaardig moet worden geacht.

Verzoekers wijzen tevens op de noodzaak om het risico in geval van terugkeer te objectiveren en op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Zij stellen dat in de context van El Salvador het gegeven dat men slachtoffer is van de bendes en hun praktijken, een zwaarwichtig feit is dat een gegronde vrees met zich meebrengt en een reëel risico inhoudt om het slachtoffer te worden van erge mensenrechtenschendingen, met name een schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM, zonder dat er een bescherming door de nationale autoriteiten beschikbaar is.

Verzoekers benadrukken dat zij geloofwaardig zijn wanneer zij stellen dat zij reeds het slachtoffer waren van rekrutering, afpersing, bedreigingen en verschillende beperkingen van hun vrijheid. De ernst van de incidenten die zij ondergingen in El Salvador en de impact ervan kan onmogelijk onderschat worden en moet in overweging worden genomen. Verzoekers verwijzen in deze naar artikel 48/3, § 2, eerste lid en artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Aangezien hun verklaringen aantonen dat zij reeds slachtoffer waren van afpersing en bedreigingen vanuit de *‘pandilla’*, moet worden vermoed dat deze bedreigingen opnieuw zullen plaatsvinden in geval van terugkeer. Dit is te meer het geval nu uit objectieve informatie over de situatie in El Salvador blijkt dat deze gebeurtenis een groot risico op toekomstige vervolging met zich meebrengt. De gebeurtenis situeert zich immers in de algemene context in El Salvador, zoals deze blijkt uit de COI Focus *“El Salvador: Situation securitaire”* van Cedoca van 15 juli 2019, die wordt gekenmerkt door een heel hoog niveau van geweld als gevolg van een gewapende strijd tussen bendes (de mara's of pandilla's) onderling en tussen de bendes en de veiligheidsdiensten (politie en leger) waardoor El Salvador door talrijke gezaghebbende organisaties en bronnen wordt beschouwd als een van de meest gewelddadige landen ter wereld.

Verzoekers menen tevens dat zij deel uitmaken van een risicocategorie die een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van bendegerelateerd geweld, zoals deze wordt vermeldt in voormelde COI Focus, die zelf citeert uit de UNHCR *“Eligibility Guidelines – El Salvador”* van 2016. Verzoekers hebben een risicoprofiel aangezien zij de vraag tot rekrutering van de bende herhaaldelijk geweigerd hebben en eerste verzoeker heeft nagelaten om een door de bendeleden geëiste som geld te betalen, ten gevolge waarvan zij een bijzonder hoog risico lopen om problemen te ondervinden. Zij wijzen erop dat uit de informatie blijkt dat personen die gezien worden als iemand die de regels van de bende overtreedt of zich verzet tegen het gezag van de bende, een doelwit kunnen zijn gewelddadige handelingen, verdwijning, moord of seksueel geweld, waarbij het niet betalen van een aan de bende verschuldigd bedrag en de weigering van een vraag tot rekrutering kunnen worden beschouwd als daden van verzet.

Verder betogen verzoekers, onder citering van voormelde COI Focus, dat de organisatie van de bendes maakt dat informatie over personen die bij bendes in een negatief daglicht staan, wordt bewaard en in

sommige gevallen ook wordt verspreid naar leden van dezelfde bende in andere wijken. Dit heeft tot gevolg dat wie verhuist of zich als nieuwkomer in een wijk vestigt, mogelijk het voorwerp uitmaakt van een onderzoek door de heersende bende, die de situatie van deze persoon checkt bij de bendeleden van de kolonie van oorsprong van de betrokkene. Eens men dus bij een bende als individu in een negatief daglicht komt te staan, is de kans dan ook reëel dat deze informatie bewaard wordt en in geval van terugkeer naar El Salvador, van zodra men in contact komt met leden van diezelfde bende, boven komt drijven. Verzoekers verwijzen in dit opzicht ook naar en citeren uit objectieve landeninformatie, met name de COI Focussen "*Salvador: Retour au pays des ressortissants*" van Cedoca van 12 juli 2019 en 9 januari 2020 met betrekking tot de risico's voor terugkeerders, en menen dat deze informatie bevestigt dat personen die eerder problemen ondervonden met bendeleden, een groot risico lopen om in geval van terugkeer opnieuw ernstige problemen te ondervinden. Deze informatie wordt ook bevestigd door UNHCR, het UN Human Rights Council, het Immigration and Refugee Board of Canada en Human Rights Watch. Verzoekers menen dat, in het licht van de aangehaalde informatie, dan ook kan worden aangenomen dat zij een groot risico lopen om in geval van terugkeer de gevolgen te ondervinden van het feit dat zij nalieten de aan de bende verschuldigde som te betalen. Het is dan ook absoluut geen optie om naar El Salvador terug te keren, rekening houdende met het bestaan van dit risico.

Verzoekers wijzen tevens op het bestaan van andere elementen. Ze benadrukken de nood aan een toekomstgericht onderzoek en het in overweging nemen van het cumulatief effect van alle persoonlijke omstandigheden. Zij stellen dat uit de algemene informatie blijkt dat een terugkeer naar El Salvador een complex gegeven is dat door verschillende factoren kan worden beïnvloed, waaronder het profiel van verzoekers. Verzoekers verwijzen hierbij naar niet-nader gespecificeerde rechtspraak van de Raad. Op basis hiervan dient te worden opgemerkt dat het bestaan van een risicoprofiel van invloed kan zijn over de beoordeling van het risico in geval van terugkeer. Hoe hoger het risicoprofiel, hoe ruimer het "*voordeel van de twijfel*" toegepast moet worden, aldus verzoekers.

Verzoekers wijzen er in dit verband, onder verwijzing naar de COI Focus inzake de veiligheidssituatie in El Salvador, dat zij de zonen zijn van iemand die bij de politie werkt en dat zij jongeren zijn, waardoor zij een verhoogd risico lopen. Verzoekers benadrukken verder dat niet wordt betwist dat eerste verzoeker '*renta*' moest betalen, doch naliet om het volledige bedrag te betalen. Het feit dat dit als onvoldoende zwaarwichtig wordt geacht, is tegenstrijdig met de informatie in de COI Focus. Dit element moet, samen met de opgelegde avondklok en het verbod om op sommige plaatsen te gaan, in overweging worden genomen om het cumulatief effect van alle aparte maatregelen te beoordelen.

Onder verwijzing naar voormelde COI Focussen van 12 juli 2019 en 9 januari 2020 inzake de risico's voor terugkeerders naar El Salvador, menen verzoekers nog dat hun verblijf in het buitenland *an sich* eveneens aanleiding geeft tot een verhoogd risico om bij terugkeer als welvarend te worden beschouwd en het slachtoffer te worden van afpersing en de daarmee vaak gepaard gaande gewelddaden. Enkel het IOM meldt dat zij geen weet hebben van personen die na terugkeer problemen ondervonden met de bendes maar geeft wel toe dat de ondersteuning ingewikkeld is aangezien er regio's zijn die zo onveilig zijn dat zij er zich niet verplaatsen. Daarboven stelt het IOM dat zij geen informatie bijhouden in verband met de veiligheidssituatie van terugkeerders. Dit is omdat vrijwillige terugkeer met ondersteuning enkel gebeurt voor gevallen waar het bestaan van een veiligheidsrisico onderzocht werd en er besloten werd dat er geen veiligheidsrisico bestond. Andere experts en onderzoekers stellen dat terugkeerders zich in dezelfde situatie zullen bevinden als andere Salvadoranen, doch er bestaat wel een verhoogd risico indien de koopkracht verbeterd is. Dit wordt tevens bevestigd door Human Rights Watch (verzoekschrift, stuk 4). Verzoekers achten deze informatie verder niet tegenstrijdig met de andere informatie die stelt dat het doorslaggevend risicoverhogend element de perceptie is, in hoofde van de bendeleden die in de wijk van herinstallatie actief zijn, dat de persoon economische middelen heeft. Deze perceptie bestaat frequent wanneer iemand uit het buitenland komt en/of er familieleden heeft, wat het geval is voor verzoekers. Verzoekers citeren nog uit de voormelde COI Focus van 9 januari 2020 ter bevestiging van dit betoog en uit informatie van Human Rights Watch (verzoekschrift, stuk 4) en "*de speciale rapporteur van de Verenigde Naties over Mensenrechten*". Volgens verzoekers moet op basis van de aangehaalde informatie worden besloten dat zij verschillende kenmerken vertonen op basis waarvan zij als risicopersonen dienen te worden beschouwd in geval van terugkeer naar El Salvador. Op grond van het cumulatief effect van deze risicofactoren concluderen verzoekers dat zij een risico op vervolging of op ernstige schade in geval van terugkeer voldoende aannemelijk hebben gemaakt.

Voorts halen verzoekers landeninformatie aan van UNHCR, Cedoca en Human Rights Watch, waaruit volgens hen blijkt dat de Salvadoraanse autoriteiten ofwel niet in staat zijn ofwel niet bereid zijn om een daadwerkelijke bescherming te bieden aan de personen die slachtoffer zijn van de bendes.

In die optiek betogen verzoekers dat ook een hervestiging op een andere locatie in El Salvador geen veiligheid kan bieden. Aangezien zij niet behoren tot de hogere sociale klassen, maar tot de middenklasse, zijn zij niet in staat zich op een plaats te vestigen waar de bendes niet aanwezig zijn (beveiligde wijken). Zij lichten hierbij toe dat, hoewel hun ouders een huis konden vinden in een beveiligde wijk met behulp van een familielid, na meerdere maanden zoeken en met grote moeilijkheden, het niet mogelijk is dat verzoekers zich daar vestigen. Zij hebben zelf niet de financiële middelen om er ook een huis te huren. Bij een hervestiging zullen verzoekers het voorwerp vormen van een onderzoek door de daar aanwezige bendeleden. Verzoekers citeren uit landeninformatie van Human Rights Watch (verzoekschrift, stuk 4) die volgens hen bevestigt dat interne hervestiging uiterst moeilijk en gevaarlijk is. Zij zijn dan ook van mening dat de specifieke gebeurtenissen die zij ondergingen in El Salvador ertoe leiden dat zij in geval van terugkeer naar dat land een reëel risico lopen om als gevolg hiervan vervolgd of ernstig geschaad te worden, zonder dat zij zich elders in hun land van herkomst aan dit gevaar kunnen onttrekken.

Verzoekers zijn het verder niet eens met de stelling van de commissaris-generaal dat de achtergrond van de vervolgingsfeiten die zij vrezen veeleer economisch, en geenszins politiek, van aard is waardoor er geen band zou bestaan met het Vluchtelingenverdrag. Zij benadrukken dat hun weigering om zich aan te sluiten bij de bende en om te gehoorzamen aan hun gezag wordt beschouwd als en vormt een vorm van verzet tegen de bende als semi-autoriteiten in hun regio van herkomst. De weigering om bij te dragen aan de werking van de bendes, door ze financieel te ondersteunen, vormt een gewetenskwesitie. Verzoekers verwijzen naar artikel 48/3, § 4, e), van de Vreemdelingenwet voor wat betreft het begrip 'politieke overtuiging' en artikel 48/4, § 1, van dezelfde wet, waaruit blijkt dat vervolging of ernstige schade kan worden veroorzaakt door niet-overheidsactoren. Zij stellen dat uit verschillende bronnen blijkt dat de bendes in El Salvador niet als louter gemeenrechtelijke criminele actoren opereren, maar dat zij wel degelijk de voorbije jaren in grote mate gepolitiseerd zijn en als een parallelle autoriteit, naast de staat, functioneren. Huns inziens vormen de bendes in El Salvador zonder enige twijfel een actor bedoeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet. Met verwijzing naar landeninformatie en de richtlijnen van UNHCR betogen verzoekers dat een vorm van verzet tegen deze autoriteit wel degelijk de uiting vormt van een politieke overtuiging, met name het standpunt dat men de bendes niet in deze positie wil bestendigen. De vervolging door de bende die verzoekers vrezen, is in wezen geen vervolging om louter economische of criminele redenen, maar kan in de hierboven geschetste context in El Salvador wel degelijk als een vervolging opgevat worden, die het gevolg is van een (politieke) verzetsdaad ten opzichte van de autoriteit van de bende. Verzoekers vrezen wel degelijk vervolging omwille van hun politieke overtuiging, in de zin van het Vluchtelingenverdrag.

Zo niet menen verzoekers minstens deel uit te maken van een sociale groep van personen die zich omwille van gewetensredenen verzetten tegen de bestendiging van de macht van de bendes in El Salvador. Dit vormt een fundamenteel kenmerk van de identiteit van verzoekers dat zij niet hebben gekozen en niet kunnen opgeven. Bovendien vormt deze groep binnen de context in El Salvador een groep met een eigen identiteit en wordt zij in haar directe omgeving als afwijkend beschouwd, gezien de zeer sterke aanwezigheid van de mara's en het feit dat de meeste burgers beantwoorden aan hun eisen.

Wat artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet betreft, wijzen verzoekers op de interpretatie van het begrip door het Hof van Justitie in de zaak "*Diakité*" en het standpunt van de advocaat-generaal en het UNHCR dat geformuleerd werd in deze zaak. Verzoekers merken verder op dat de COI Focus over de veiligheidssituatie in El Salvador een compilatie bevat van uiteenlopende analyses over de aard van het geweld maar dat er geen specifieke analyse wordt gemaakt van de kwalificatie van deze situatie ten opzichte van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de bestreden beslissingen blijkt dat de commissaris-generaal van oordeel is dat er geen gewapend conflict is in El Salvador.

Onder verwijzing naar landeninformatie (verzoekschrift, stukken 5-6) wijzen verzoekers erop dat de veiligheidssituatie, de tactieken, strategieën en doelwitten van de bendes in El Salvador na 2015 sterk evolueerden. Daar waar zij vroeger voornamelijk criminele doelen hadden, blijkt dat zij nu ook politieke ambities hebben en controle wensen te hebben over regio's en gebieden en vooral bevolkingen. Zij zijn ook de directe strijd aangegaan met de officiële veiligheidsdiensten van het land. Als reactie hebben de autoriteiten steeds meer het leger ingezet tegen de bendes en hebben ze de grondwettelijke vrijheden op algemene wijze beperkt. Dit brengt verschillende instanties tot de conclusie dat de veiligheidssituatie in El Salvador is geëvolueerd van wijdverspreide criminaliteit naar een gewapend conflict tussen de bendes onderling en tussen de bendes en de overheid. De bendes in El Salvador hebben een zekere organisatie, er wordt geschat dat er 60.000 leden zijn die toegang hebben tot wapens die gebruikt worden in gewelddadige acties tegen de bevolking enerzijds en de overheid anderzijds, en de ambitie hebben om territorium en bevolkingen te controleren.

Het niveau van geweld is hetzelfde als dat in bepaalde conflictzones, of zelfs hoger. Dit wordt unaniem erkend door alle gebruikte bronnen, los van de kwalificatie die wordt gegeven aan de veiligheidssituatie. Het niveau van geweld heeft ook diepgaande gevolgen op het publiek leven, van beperkingen in mobiliteit van burgers tot een groot aantal gedwongen verplaatsingen (jaarlijks 4 à 5% van de bevolking). Volgens de Salvadoraanse minister van Defensie (*ibid.*, stuk 7) is er in het land een gewapend conflict van lage intensiteit omwille van de constante confrontaties tussen de veiligheidsdiensten en de criminele structuren. Verzoekers wijzen verder op informatie van het GIWPS (*ibid.*, stuk 8) dat stelt dat er ernstige aanwijzingen zijn om te besluiten dat ook in het internationaal humanitair recht de situatie als een gewapend conflict moet worden gekwalificeerd.

Gelet op het bestaan van hoge aantallen slachtoffers, het inzetten van het leger tegen de bendes, de gebruikte strategieën en tactieken van zowel de bendes als de overheid, het niveau van organisatie van de bendes, hun effectieve territoriale controle, de impact van de veiligheidssituatie op het leven van de burgers en op het publiek leven in het algemeen, moet er volgens verzoekers worden besloten dat er in El Salvador een conflict plaatsvindt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. De ernst van het geweld in El Salvador wordt gedocumenteerd in de door de commissaris-generaal neergelegde informatie. El Salvador is één van de gevaarlijkste landen ter wereld, waarschijnlijk het gevaarlijkste land ter wereld. Niemand, behalve de hoogste sociale klassen, kan aan de invloed en de gewelddaden van de bendes ontsnappen.

Verzoekers zijn ervan overtuigd dat zij persoonlijke omstandigheden kunnen invoeren die het risico om het slachtoffer te worden van het bendege geweld in El Salvador verhogen. Zij behoren immers niet tot de hogere klassen. Zij hebben het land verlaten en zullen door de bendes worden onderzocht in geval van terugkeer, wat waarschijnlijk andere omstandigheden aan het licht zal brengen, zoals het feit dat zij in het buitenland verbleven wat al de indruk zal geven dat zij over voldoende financiële middelen beschikken. Dit zal van hen een doelwit maken voor afpersing en het daarmee gepaard gaande geweld. Zij waren eerder al het slachtoffer van de bendes in El Salvador en weigerden zich aan te sluiten. Zij zijn familielid van iemand die bij de politie werkt en zij zijn jongeren die een hoger risico lopen blootgesteld te worden aan de handelingen van de bende en mishandeld te worden door de autoriteiten.

Verzoekers menen dan ook dat hen de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend op basis van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegen verzoekers volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- de COI Focus "*Salvador: Retour au pays des ressortissants*" van 12 juli 2019 (stuk 3);
- het rapport "*Deported to danger: United States deportation policies expose Salvadorans to death and abuse*" van februari 2020 (stuk 4);
- het artikel "*Political refugees from El Salvador: Gang politics, the state and asylum claims*" van P.J. McNamara in het Refugee Survey Quarterly n° 36 van 2017 (stuk 5);
- het "*Rapport de la Rapporteuse spéciale sur les droits de l'homme des personnes déplacées dans leur propre pays concernant sa visite en El Salvador*" van de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties van 23 april 2018 (stuk 6);
- het artikel "*La fiera armada de El Salvador condena el asesinato de cuatro militares*" van La Vanguardia van april 2019 (stuk 7);
- het rapport "*Gang violence as armed conflict: A new perspective on El Salvador*" van GIWPS van november 2018 (stuk 8).

2.1.3. In een aanvullende nota van 4 december 2020 brengt de commissaris-generaal de COI Focus "*El Salvador: Situation Sécuritaire*" van Cedoca van 12 oktober 2020 ter kennis.

2.2. De Raad onderzoekt de verzoeken om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekers al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekers geschonden achten, en een theoretische uiteenzetting over een aantal van deze bepalingen laat niet toe om vast te stellen dat verzoekers een nood hebben aan internationale bescherming.

2.3. Verzoekers slagen er niet in hun nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoekers' verweer in het verzoekschrift in wezen beperkt blijft tot het herhalen van hun verklaringen en het volharden in hun vrees voor vervolging omwille van de aangevoerde feiten en hun risicoprofiel, het citeren uit algemene informatie en het bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Hiermee doen zij geen afbreuk aan de pertinente en correcte motivering van de bestreden beslissingen.

Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad vooreerst de commissaris-generaal bij dat de ernst en geloofwaardigheid van de door verzoekers aangehaalde problemen met leden van MS omwille van hun weigering om zich aan te sluiten en het werk van hun vader bij de politie wordt ondermijnd door verscheidene vaststellingen.

Verzoekers herhalen in hun verzoekschrift hun verklaringen over de door hen ondergane bedreigingen. Zij voeren aan dat zij pas nadat zij fysiek werden aangevallen op 19 mei 2019, zes maanden na de start van de bedreigingen, beslist hebben dat zij het land moesten verlaten, omdat zij de intensiteit van de bedreigingen en de impact ervan op hun leven zagen toenemen. Ze vreesden dat de bendeleden hun bedreigingen zouden uitvoeren. Zij voeren aan dat deze verklaringen bevestigd worden door algemene landeninformatie. Verzoekers wijzen nog op hun verklaringen inzake de voorzorgsmaatregelen die zij in deze periode hebben genomen.

De Raad benadrukt dat, van een verzoeker om internationale bescherming die verklaart een gegronde vrees voor vervolging te hebben dan wel een reëel risico op ernstige schade te lopen in zijn land van herkomst, redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij maatregelen neemt om zichzelf te beschermen tegen zijn vermeende vervolgers, dan wel zo snel mogelijk het land tracht te verlaten. Uit verzoekers' verklaringen kan echter niet blijken dat zij de nodige voorzorgsmaatregelen namen om hen te vrijwaren tegen de vervolging door de bendeleden van MS. De bestreden beslissingen wezen er in dit verband terecht op dat eerste verzoeker verklaarde dat hij tot aan zijn vertrek uit zijn land zich bleef verplaatsen naar zijn werk (administratief dossier eerste verzoeker, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 4). Tweede verzoeker verklaarde wel dat hij zijn studies stopzette in februari, doch verklaarde tevens dat hij zich nog meerdere keren per week verplaatste om naar de kerk en de winkel te gaan (administratief dossier tweede verzoeker, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 4 en 7). In zoverre wordt aangevoerd dat verzoekers hun verplaatsingen beperkten naarmate de intensiteit van de bedreigingen toenam, merkt de Raad op dat uit verzoekers' verklaringen kan blijken dat zij ook nadat zij fysiek werden aangevallen op 10 mei 2019, hetgeen blijktens hun verklaringen het moment vormde waarop zij besloten het land te verlaten, nog dezelfde verplaatsingen bleven maken (administratief dossier eerste verzoeker, stuk 6, p. 4 en 20; administratief dossier tweede verzoeker, stuk 6, p. 7). De Raad benadrukt hierbij dat van verzoekers, die verklaren te worden gevisieerd door de bende MS en vanaf mei 2019 hun vlucht uit hun land van herkomst aan het voorbereiden waren, redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij in deze periode voor hun vlucht hun verplaatsingen tot het hoogstnoodzakelijke zouden beperken, om het risico op verdere bedreigingen te verminderen. Uit verzoekers' verklaringen kan echter niet blijken dat dit het geval is, nu zij bleven werken respectievelijk naar de winkel en de kerk gaan. Deze gedragingen zijn niet verenigbaar met de door hun geponeerde vrees voor vervolging en doet dan ook afbreuk doet aan de ernst en de geloofwaardigheid van hun vrees.

Dit geldt temeer nu uit verzoekers' verklaringen evenmin kan blijken dat zij zo snel als mogelijk het land hebben verlaten. De bestreden beslissingen wezen er in dit verband terecht op dat uit hun verklaringen blijkt dat verzoekers ruimschoots op voorhand hun vliegtickets naar België boekten en dat zij bovendien samen met hun zus en schoonbroer, die omwille van andere problemen zouden zijn gevlucht uit El Salvador, het land hebben verlaten (administratief dossier eerste verzoeker, stuk 6, p. 7 en 12). Verzoekers' verweer dat de bedreigingen na zes maanden intensiever werden, verklaart niet waarom verzoekers niet meteen na de fysieke aanval op 10 mei 2019, die volgens het verzoekschrift het moment betrof waarop zij besloten dat het "zo niet verder kan", hun land van herkomst zouden hebben verlaten. De bestreden beslissingen stelden in dit verband nog terecht dat verzoekers' verklaringen dat zij dienden te wachten tot hun ouders een huis hadden gevonden, niet rijmt met de door verzoekers geponeerde vrees voor vervolging.

De Raad benadrukt andermaal dat van een verzoeker om internationale bescherming die verklaart een gegronde vrees voor vervolging te hebben dan wel een reëel risico op ernstige schade te lopen in zijn land van herkomst, redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij zo snel mogelijk het land tracht te verlaten.

De bestreden beslissingen wezen er verder nog terecht op dat uit verzoekers' verklaringen evenmin kan blijken dat zij andere voorzorgsmaatregelen hebben genomen om zich te vrijwaren tegen de vermeende bedreigingen, daar zij steeds op dezelfde plaats bleven wonen en niet op zoek gingen naar een andere plaats om zich te vestigen. Verzoekers stellen verder in hun verzoekschrift nog dat zij zich niet bij hun ouders kunnen vestigen in de beveiligde wijk en zelf niet de financiële middelen hebben om een huis te huren, doch de Raad merkt op dat dit een loutere *post-factum* verklaring betreft. Eerste verzoeker verklaarde tijdens zijn persoonlijk onderhoud immers nog dat toen hem gevraagd werd waarom hij niet op zoek zijn ging naar een andere woning nadat de bedreigingen begonnen dat: *"Wel privé colonie die veilig zijn, zijn niet zo dik gezaaid in ES en ik wilde niet verhuizen omdat ik dichtbij werk woonde en ik wilde job niet verliezen want in ES is het moeilijk om job te vinden en vader werkt bij de politie en heeft niet dezelfde bewaking als andere politie, en moeder wilde huis niet verliezen en dat zijn de redenen waarom we niet op zoek zijn gegaan naar iets."* (administratief dossier eerste verzoeker, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 19). Hieruit kan geenszins blijken dat verzoekers niet over voldoende financiële middelen beschikten om een andere woning te vinden, noch dat zij zich niet bij hun ouders of andere familieleden zouden kunnen vestigen. De Raad wijst erop dat van verzoekers, die verklaren bedreigd te worden door bendeleden in hun woonplaats, redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij, minstens tijdelijk, een ander onderkomen zouden vinden om zich te vrijwaren tegen de vermeende vervolging of ter voorbereiding van hun vlucht uit hun land van herkomst. Dat eerste verzoeker verklaarde dat hij niet wou verhuizen omdat hij zijn werk niet wou verliezen, ondergraaft de ernst van de door verzoekers geponeerde vrees voor vervolging.

In de bestreden beslissingen werd aldus terecht geoordeeld dat verzoekers' nalatigheid om maatregelen te nemen tegen de bedreigingen en hun laattijdige vertrek uit El Salvador, ondanks de aanhoudende bedreigingen door leden van de MS, de ernst en de geloofwaardigheid van hun vrees voor vervolging verder relativeert. De Raad merkt op dat de loutere verwijzing naar algemene informatie, die geen betrekking heeft op verzoekers' persoon, niet van die aard is om afbreuk te doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissingen waaruit genoegzaam blijkt dat verzoekers' handelswijze niet strookt met hun verklaringen dat zij voor hun leven vreesden in El Salvador.

Waar verzoekers nog aanvoeren dat ook hun vader zijn gedrag weldegelijk heeft aangepast in het licht van de bedreigingen door MS en wijzen op hun verklaringen dat hun vader met de auto van zijn zus naar het werk ging en dat zij verhuisd zijn naar een beveiligde *colonia*, merkt de Raad op dat dit gegeven geen afbreuk doet aan de vaststelling dat de vader van verzoekers zich nog steeds dagelijks verplaatst naar zijn werk en dat hij dit volgens verzoekers ook regelmatig via het openbaar vervoer doet (administratief dossier eerste verzoeker, stuk 6, p. 24; administratief dossier tweede verzoeker, stuk 6, p. 11). Deze handelswijze ondergraaft wel degelijk de geloofwaardigheid van verzoekers' verklaringen dat zij en hun familieleden bedreigd worden door MS. Indien verzoekers' vader daadwerkelijk in gevaar zou zijn omwille van zijn werk bij de politie, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij zijn werk bij de politie zou stopzetten of zich minstens niet meer via het openbaar vervoer naar zijn werk zou begeven. Dat verzoekers' ouders niet zouden worden gevisieerd omdat zij ouder zijn en minder risico lopen op rekrutering betreft verder een loutere bewering, die niet gestaafd wordt door concrete elementen of gegevens. Indien de bende MS werkelijk problemen zou hebben met het werk van verzoekers' vader kan worden verwacht dat zij hem ook persoonlijk zouden viseren. De Raad merkt daarenboven nog op dat uit de pertinente en correcte motivering van de bestreden beslissingen kan blijken dat verzoekers evenmin aannemelijk hebben gemaakt dat zij problemen hebben gekend met de bende MS omwille van het werk van hun vader. Het verweer in het verzoekschrift kan geen afbreuk doen aan de motieven van de bestreden beslissingen op dit punt.

Waar verzoekers benadrukken dat eerste verzoeker niet in het bezit kan komen van het door hem vermelde medisch attest van ongeschiktheid dat werd opgemaakt na de fysieke aanval op 10 mei 2019 omdat hij dit attest op zijn werk heeft afgegeven en er geen kopie van bijhield, merkt de Raad vooreerst op dat eerste verzoeker nog tot 14 juli 2019 in El Salvador verbleef en dat hij pas op 5 juni 2019 zijn ontslag indiende bij zijn werkgever, hoewel hij reeds sinds mei 2019 had besloten om El Salvador te verlaten (administratief dossier eerste verzoeker, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 3-4 en 13). Hieruit kan worden afgeleid dat eerste verzoeker tijdens zijn verblijf in El Salvador bij zijn werkgever nog een kopie kon bekomen van dit attest van ongeschiktheid dat hij er heeft afgegeven. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoekers' ouders nog steeds in El Salvador verblijven, zodat kan worden aangenomen

dat ook zij thans stappen kunnen ondernemen om dit attest te verkrijgen bij de werkgever van eerste verzoeker. De Raad benadrukt in deze dat van een verzoeker om internationale bescherming een belangstelling voor zijn zaak wordt verwacht, waarbij deze eveneens inspanningen doet om zijn verzoek om internationale bescherming te staven, onder meer met documenten. Gelet op voorgaande vaststellingen kan niet blijken dat eerste verzoeker hiertoe de nodige inspanningen heeft geleverd. De bewering dat eerste verzoeker geen kopie bezit van voormeld attest is dan ook onvoldoende om het in de bestreden beslissingen vastgestelde gebrek aan begin van bewijs van de door verzoekers' aangehaalde problemen te verklaren.

Volgende motivering in de bestreden beslissingen is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Dient te worden opgemerkt dat u en uw broer vanaf november 2018 problemen kregen met leden van Mara Salvatrucha (MS) in Nuevos Horizontes nadat jullie hun voorstel weigerden om bij hun bende aan te sluiten. Sindsdien werden jullie in Nuevos Horizontes door maras geviseerd en regelmatig lastiggevallen met de vraag om jullie aan te sluiten. Vanaf maart 2019 moesten jullie bij verplaatsingen in Nuevos Horizontes aan maras ‘renta’ betalen en kregen jullie in jullie zone af te rekenen met restricties op verplaatsingen. In de periode maart-april 2019 kwamen maras u enkele keren aan uw werk opwachten om u af te persen. Op 10/05/2019 werden u en uw broer onderweg naar huis door maras aangevallen. Jullie belagers confronteerden jullie met het feit dat jullie zich nog niet hadden aangesloten. Zij waren tevens op de hoogte van het werk van jullie vader bij de politie en stelden hierover enkel vragen.

Voor wat betreft de door jullie aangehaalde problemen met leden van MS die jullie lastigvielen opdat jullie zich zouden aansluiten, dient vooreerst te worden opgemerkt dat een risicoprofiel op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat jullie in jullie land van herkomst werkelijk worden vervolgd of dat er voor wat jullie betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. De door jullie aangehaalde vrees voor gedwongen rekrutering door maras dient immers in concreto te worden aangetoond en jullie bleven hierover in gebreke.

Bij bovenvermelde dient te worden opgemerkt dat verschillende elementen in jullie asielrelazen de geloofwaardigheid van de ernst van de door jullie aangehaalde problemen op de helling plaatsen.

Ten eerste dient te worden vastgesteld dat het uitermate merkwaardig is dat u en uw broer tot aan jullie vertrek uit El Salvador op 14/07/2019 in de ouderlijke woning in Nuoves Horizontes (Ilopango) zijn blijven wonen (CGVS, p.3 + CGVS broer, p.3). Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat u zich tot kort voor uw vertrek, meer bepaald tot 05/06/2019, naar uw werk in de industriezone van Ilopango bleef verplaatsen (CGVS, p.4). Bovenstaande handelingen vallen moeilijk te rijmen met uw verklaring een vrees voor uw leven te moeten koesteren. Ook uit de verklaringen van uw broer blijkt dat hij zich in de periode voorafgaand aan jullie vertrek regelmatig buitenshuis verplaatste om naar de winkel of naar de kerk te gaan (CGVS broer p.7). Hierdoor rijzen twijfels aan de ernst van de door jullie aangehaalde problemen.

De geloofwaardigheid van jullie problemen komt verder op de helling door het volgende. Uit jullie verklaringen blijkt dat u jullie ruimschoots op voorhand, namelijk op 31/05/2019 en op 10/06/2019, jullie vlucht naar België boekten (CGVS broer, p.8 en CGVS, p.12). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS werd u gevraagd waarom u reeds op 10/06/2019 een vlucht boekte en pas ruim één maand later uw land verliet (CGVS, p.12). U antwoordde hierop dat jullie eerst een woning moesten vinden voor uw ouders en aldus moesten wachten (CGVS, p.12). Bovenstaande bewering is merkwaardig voor iemand die verklaarde een vrees voor zijn leven te moeten koesteren.

Eveneens merkwaardig is uw uitleg tot 05/06/2019 te hebben gewerkt omdat u vanaf dat moment een premie kon opstrijken voor vijf jaar dienst (CGVS, p.12). Bovenstaande verklaring zet de geloofwaardigheid van uw vrees verder op de helling.

Volledigheidshalve dient hierbij te worden opgemerkt dat het uitermate vreemd is dat ook uw zus en uw schoonbroer, die samenwoonden in de zone San Jacinto en volgens jullie verklaringen te kampen kregen met andere problemen dan diegene waarmee u en uw broer af te rekenen kregen, vanaf 21/05/2019 samen met jullie hun vertrek naar België hebben voorbereid en jullie vreemd genoeg allemaal dezelfde dag naar België zijn vertrokken. Het feit dat jullie de mogelijkheid hadden om jullie vertrek samen voor te bereiden en jullie vertrekdatum op elkaar afstemden is merkwaardig te noemen en doet het CGVS verder

twifelen aan de geloofwaardigheid van de ernst van de door jullie aangehaalde problemen (CGVS, p.5;p.7; p.12+CGVS broer, p.4-5).

Voor wat betreft de door u en uw broer aangehaalde problemen omwille van het werk van jullie vader bij de politie, dienen voorts volgende bedenkingen te worden gemaakt. Zo dient vooreerst te worden aangestipt dat het profiel van jullie vader bij de politie op zich niet voldoende is om in aanmerking te komen voor een internationaal beschermingsstatuut. Jullie slaagden er immers niet in om jullie vrees met maras omwille van het politiewerk van jullie vader geloofwaardig voor te stellen.

Uit uw verklaringen blijkt vooreerst dat u en uw broer slechts één keer, meer bepaald op 10/05/2019, met maras problemen hebben gekend omwille van het werk van jullie vader bij de politie (CGVS, p.24-25). Ook uw broer verklaarde voor het CGVS dat het werk van jullie vader slechts één keer, namelijk op 10/05/2019, ter sprake is gekomen (CGVS broer, p.10-11). De verklaring van uw broer als zouden maras jullie hierover nadien niet meer hebben lastiggevallen omdat zij toch wisten dat jullie niet zouden antwoorden kan niet overtuigen (CGVS broer, p.11). Indien maras daadwerkelijk op de hoogte zijn van het werk van jullie vader bij de politie en het omwille van zijn profiel op u en uw broer gemunt hebben, kan verwacht worden dat maras meer problemen voor uw familie zouden veroorzaken. Niets in uw verklaringen of deze van uw broer wijst erop dat jullie na 10/05/2019 hiervoor nog door maras gevisieerd werden. Evenmin bracht u concrete elementen aan waaruit blijkt dat uw vader omwille van zijn werk sinds jullie vertrek uit het land concrete problemen met maras zou hebben ondervonden (CGVS, p.9+CGVS broer; p.5). De geloofwaardigheid van de door jullie aangehaalde problemen omwille van het profiel van uw vader wordt verder ondermijnd door het feit dat uw vader na de gebeurtenissen van 10/05/2019 zijn werk gewoon voortzette, zich met het publiek transport naar zijn werk bleef verplaatsen en zoals blijkt uit uw verklaringen weinig veiligheidsmaatregelen nam (CGVS, p.24). Bovenstaande doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van de ernst van de bedreigingen die u en uw broer in dit verband aanhaalden. U verklaarde bovendien in dit verband dat jullie ouders niet naar België zijn meegereisd omdat zij hun pensioen niet wilden verliezen, wat dan weer moeilijk te rijmen valt met een door u later afgelegde verklaring, namelijk als zouden uw ouders thans nog in gevaar zijn (CGVS, p.8).

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat het uitermate merkwaardig is dat u niets weet over de werkelijke identiteit van de maras die voor u en uw broer problemen veroorzaakten. Hiernaar gevraagd verklaarde u enkel op de hoogte te zijn van hun bijnamen of aliassen en voegde u eraan toe dat zij in uw kolonie woonden (CGVS, p.9). De vraag die zich hier opdringt is waarom jullie niet geprobeerd hebben om hierover meer informatie in te winnen. Uit uw verklaringen en deze afgelegd door uw broer blijkt dat jullie vader in Nuevos Horizontes als jongerenpredikant werkzaam was, waardoor toch kan verwacht worden dat hij een zicht heeft op de jongeren die in jullie zone woonachtig zijn (CGVS, p.18 + verklaringen CGVS broer, p.4). Bovendien werkte jullie vader al jaren bij de politie en blijkt uit de door uw broer afgelegde verklaringen dat na jullie vertrek enkele maras met wie jullie problemen kenden door de overheid werden opgepakt en deze gebeurtenissen in de pers werden toegelicht (CGVS, broer, p.18).

Rekening houdend met bovenvermelde dient aldus geconcludeerd te worden dat het voor jullie niet onmogelijk was om informatie over de maras waarmee jullie problemen kenden en waarvoor jullie nog steeds een vrees verklaren te moeten koesteren in te winnen.

Voorts dringt de vraag zich op waarom jullie niet elders zijn gaan wonen om zo jullie problemen, die zich allemaal in Ilopango afspeelden, met maras van MS te ontlopen. Temeer daar uit jullie verklaringen voor het CGVS blijkt dat jullie ouders sinds het vertrek uit de wijk Nuevos Horizontes en hun verhuis naar Los Alamos in Zacamil geen enkel concreet probleem met maras hebben ondervonden (CGVS, p.9+CGVS broer, p.5). U verklaarde dat jullie ouders thans in een beveiligde zone wonen waar alle inwoners geregistreerd zijn en waar geen maras aanwezig zijn (CGVS, p.8). Rekening houdend met bovenvermelde dringt de vraag zich op waarom u en uw broer Nuevos Horizontes niet eerder voor een andere regio hebben verlaten om de problemen die jullie lokaal zouden hebben gekend te ontlopen (CGVS, p.6; p.8).

Tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS werd u gevraagd naar het motief om in Nuevos Horizontes te blijven en werd tevens gepolst naar de reden waarom jullie pas midden juli 2019 El Salvador hebben verlaten. U haalde hiervoor verschillende redenen aan. Zo zei u onder meer dat u werkte, uw broer studeerde en jullie een goed leven hadden. Daarenboven kaartte u aan dat uw moeder haar huis in Nuoves Horizontes niet wilde verliezen, voegde u eraan toe dat de beveiligde zones in El Salvador niet zo dik gezaaid zijn en u bovendien niet wilde verhuizen omdat u dichtbij uw werk woonde en u uw job niet wilde verliezen (CGVS, p.19).

Bovenvermelde zet de geloofwaardigheid van uw vrees opnieuw op de helling, een dergelijk gedrag stemt allerminst overeen met iemand die daadwerkelijk een vrees voor zijn of haar leven koestert.

De geloofwaardigheid van uw verklaringen komt verder in het gedrang door het feit dat noch u, noch uw broer van jullie problemen met maras bewijstukken neerleggen. U verklaarde tijdens het incident op 10/05/2019 gewond te zijn geraakt en verschillende blauwe plekken te hebben opgelopen die u 's anderendaags door de dokter op uw werk liet vaststellen met een attest. U voegde er in dit verband aan toe dat u op 11/05/2019 na controle door de arts ziekteverlof voorgeschreven kreeg (CGVS, p.20-21; p.24). Uw broer voegde er in dit verband aan toe dat jullie beiden na het incident door uw moeder die verpleegster verzorgd werden (CGVS broer, p.9). Het ontbreken van bewijstukken van jullie problemen met maras zet de geloofwaardigheid van jullie verklaringen verder op de helling.

Voorts dient te worden opgemerkt dat jullie verklaringen thans door maras te zijn gezocht het CGVS niet konden overtuigen. U verklaarde in dit verband dat uw ouders nog altijd in gevaar zijn, maar bracht onvoldoende concrete elementen of feiten aan die deze bewering konden staven (CGVS, p.8). U zegt enkel dat maras nog naar jullie gevraagd hebben, maar dat dit gekalmeerd is omdat uw ouders verhuisd zijn (CGVS, p.9). Andere problemen haalt u niet aan. Ook uw broer verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud dat uw ouders sinds jullie vertrek geen persoonlijke problemen ondervonden (CGVS broer, p.5). Uw verklaring als zouden maras thans in Ilopango naar jullie op zoek zijn is enkel gebaseerd op vermoedens die u op geen enkel ogenblik kon hardmaken (CGVS, p.9). Indien maras daadwerkelijk naar u en uw familieleden op zoek zijn kan verwacht worden dat jullie ouders die, zoals hierboven beschreven nog steeds werken thans problemen met maras zouden ondervinden, hetgeen nergens blijkt uit jullie verklaringen (CGVS, p.9+CGVS broer p.5). Niet onbelangrijk voor het inschatten van jullie vrees bij terugkeer is de verklaring van uw broer als zouden enkele maras met wie jullie in Nuevos Horizontes problemen ondervonden (inclusief T. en O.) na jullie vertrek zijn opgepakt en T., die u en uw broer het vaakst onder druk zou hebben gezet om aan te sluiten zich momenteel in de gevangenis bevindt (verklaringen CGVS, broer, p.14; p.19). Zo werd T. na jullie vertrek beschuldigd van het plegen van een aanslag op een bewakingsagente van de vicepresident die in Nuevos Horizontes woonde. De verklaring van uw broer in dit verband als zouden deze maras vanuit de gevangenis nog steeds bevelen kunnen uitvaardigen om jullie te doden is louter een blote bewering (verklaringen CGVS broer p.19). Zoals hierboven reeds werd toegelicht toonde u niet aan een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade te moeten koesteren.”

De Raad merkt verder op dat verzoekers in hun verzoekschrift terecht stellen dat niet wordt betwist dat eerste verzoeker op regelmatige wijze renta diende te betalen aan bendeleden en dat verzoekers' door de bende verschillende verboden opgelegd kregen. Verzoekers gaan er evenwel aan voorbij dat in de bestreden beslissingen op pertinente en correcte wijze werd geoordeeld dat verzoekers louter op basis van deze feiten niet aantonen dat zij een gegronde vrees voor vervolging hebben dan wel een reëel risico op ernstige schade lopen in hun land van herkomst. De bestreden beslissingen oordeelden terecht als volgt:

“Zo blijkt dat de afpersingen waarmee u bij het verlaten van uw werkplaats te kampen kreeg slechts een korte periode hebben plaatsgevonden (anderhalve maand) en deze problemen sinds eind april 2019 ophielden te bestaan (CGVS, p.17-18). Het betalen van renta om u in de zone te verplaatsen was een probleem waarvan u verklaarde dat de meerderheid van de inwoners ermee te kampen kreeg en betrof het geval van u en uw broer eerder kleine bedragen (zo'n 2 dollar) die een eerder geringe impact hadden op jullie leven (CGVS, p.18+CGVS broer, p.12).

De overige door u aangehaalde problemen zoals de restricties waarmee u en uw broer in Nuevos Horizontes te kampen kregen (met name een verbod om na een bepaald uur nog bepaalde plaatsen in de wijk te betreden) zijn evenmin voldoende om als daad van vervolging of onmenselijke behandeling te worden beschouwd (CGVS, p.13; p.23, CGVS broer, p.17).”

Verzoekers benadrukken in hun verzoekschrift gedetailleerde, coherente en doorleefde verklaringen te hebben afgelegd over de bedreigingen door MS, de incidenten die zij meemaakten en de context waarin deze zich voordeden, alsook dat er in de bestreden beslissingen geen flagrante tegenstrijdigheden of onwaarschijnlijkheden in hun verklaringen werden aangehaald. De Raad merkt echter op dat verzoekers met dit verweer niet *in concreto* afbreuk doen aan de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissingen. Het komt aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete argumenten en gegevens te weerleggen of in een ander daglicht te stellen. Gelet op hetgeen voorafgaat, bieden verzoekers echter geen dienstig verweer tegen de pertinente en correcte motieven van de bestreden beslissingen op grond waarvan op terrechte wijze werd geoordeeld dat verzoekers niet aannemelijk maken

dat zij een gegronde vrees voor vervolging hebben dan wel een reëel risico op ernstige schade lopen omwille van de door hen aangehaalde problemen met de bende MS.

Waar verzoekers in hun verzoekschrift stellen dat zij bij een terugkeer naar El Salvador een risicoprofiel hebben omdat zij de vraag tot rekrutering van de bende herhaaldelijk geweigerd hebben, merkt de Raad op dat in de bestreden beslissingen terecht werd geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekers aangehaalde problemen met de bende MS omdat zij hen zouden willen rekruteren.

Waar zij tevens aanvoeren dat zij over een risicoprofiel zouden beschikken omdat eerste verzoeker een door de benedeleden geëiste som geld niet heeft betaald, is de Raad van oordeel dat verzoekers niet *in concreto* kunnen aantonen dat zij omwille van deze problemen bij een terugkeer naar El Salvador dreigen te worden geïnterviewd of bedreigd. Een loutere verwijzing naar algemene informatie, die geen betrekking heeft op verzoekers' persoon, volstaat hiertoe niet. De Raad merkt op dat eerste verzoeker verklaarde dat hij in het kader van zijn werk bij het bedrijf Ashebero tussen 15 maart en 19 april 2019 vier keer werd benaderd om renta te betalen (administratief dossier eerste verzoeker, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 17). Uit verzoekers' verklaringen kan evenwel niet blijken dat eerste verzoeker na 19 april 2019 nog werd geïnterviewd door benedeleden specifiek omwille van het feit dat hij hen nog renta verontschuldigd zou zijn, hoewel hij nog tot 5 juni 2019 bleef werken voor het bedrijf Ashebero en slechts op 14 juli 2019 El Salvador verliet (*Ibid.*, p. 3-4). Eerste verzoeker verklaarde bovendien dat hij ontslag heeft genomen bij het bedrijf Ashebero, zodat hij niet aannemelijk maakt dat hij in het kader van deze werkzaamheden nog dreigt te worden geïnterviewd bij een terugkeer naar El Salvador. Daarenboven bereikt een dergelijke praktijk van beroving of afpersing als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, of als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoekers aanvoeren dat cumulatief rekening dient te worden gehouden met alle maatregelen die hen werden opgelegd, zijnde het feit dat eerste verzoeker niet het volledige bedrag van de renta betaalde, de avondklok en het verbod om op sommige plaatsen te gaan, merkt de Raad op dat, gelet op hetgeen voorafgaat, ook op basis van het cumulatief van deze feiten niet kan worden besloten dat verzoekers bij een terugkeer naar El Salvador een gegronde vrees voor vervolging hebben dan wel een reëel risico lopen op ernstige schade.

Gelet op hetgeen voorafgaat, maken verzoekers niet *in concreto* aannemelijk dat zij bij een terugkeer naar El Salvador dreigen te worden geïnterviewd of vervolgd door de bendes omdat zij rekrutering weigerden of omdat zij een door de benedeleden geëiste som niet hebben betaald. Het betoog dat verzoekers moeten worden beschouwd als personen die zich verzetten tegen het gezag van de bende, dat zij daardoor uiting geven aan een politieke overtuiging dan wel minstens behoren tot een sociale groep, dat informatie over hun verzet wordt doorgegeven binnen de bendes en dat zij daardoor in een negatief daglicht kunnen komen te staan en dat er geen intern vluchtalternatief is, is dan ook niet dienstig.

Verzoekers stippen aan dat uit de COI Focus "*Retour au pays des ressortissants*" van Cedoca van 12 juli 2019 en de geactualiseerde versie van 9 januari 2020 blijkt dat personen die reeds eerder problemen met bendes ondervonden een groot risico lopen om in geval van terugkeer ernstige problemen te ondervinden. Voorts wijzen verzoekers erop dat een verblijf in het buitenland *an sich* eveneens aanleiding geeft tot een verhoogd risico om bij terugkeer als welvarend te worden beschouwd en het slachtoffer te worden van afpersing en daarmee vaak gepaard gaande gewelddaden.

Op basis van de beschikbare landeninformatie, kan niet worden aangenomen dat elke Salvadoraan die terugkeert louter omwille van deze terugkeer een reëel risico loopt op vervolging dan wel op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij verbleven heeft. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de El Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk is bij het beoordelen van het risico in geval van terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. De Raad stelt in dit verband vooreerst vast dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers van deze vrees geen gewag hebben gemaakt in de loop van de administratieve procedure, wat de geloofwaardigheid,

minstens de ernst ervan in zekere mate aantast. Verzoekers' verblijf in België voor de duur van hun asielpprocedure resulteert als dusdanig ook niet in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven.

In zoverre verzoekers in hun verzoekschrift aanvoeren dat zij een groter risico lopen om te worden geïdendeerd bij hun terugkeer naar El Salvador omdat zij zonen zijn van iemand die bij de politie werkt en omdat zij jongeren zijn, merkt de Raad vooreerst op dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat verzoekers niet aannemelijk maken dat zij in El Salvador werden geïdendeerd of vervolgd omdat hun vader bij de politie werkte, zodat zij evenmin *in concreto* aannemelijk maken dat zij in het geval van een terugkeer naar hun land van herkomst wel zouden worden bedreigd of geïdendeerd omwille van dit profiel. Verzoekers dienen hun vrees voor vervolging immers *in concreto* aannemelijk te maken. Zij halen echter geen concrete, recente of geloofwaardige en ernstige, aan hun profiel van zonen van iemand die bij de politie werkt verbonden problemen aan.

Verzoekers maken evenmin *in concreto* aannemelijk dat zij omwille van hun profiel als jongere het risico zouden lopen om te worden geïdendeerd of vervolgd bij een terugkeer naar El Salvador. Uit de door verzoekers geciteerde informatie blijkt immers niet dat louter verzoekers' profiel als jongere zou volstaan om aan te tonen dat verzoekers bij hun terugkeer naar El Salvador zouden dreigen te worden geïdendeerd of vervolgd. Verzoekers dienen de door hen aangevoerde vrees voor vervolging dan ook *in concreto* aannemelijk te maken, *quod non in casu*. Verzoekers halen, naast de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van de bedreigingen door de bende MS omdat deze hen zou willen rekruteren, geen concrete, recente, geloofwaardig en ernstige, aan hun profiel van jongere gelinkte problemen aan.

De Raad betwist verder niet dat verzoekers bij terugkeer te maken kunnen krijgen met beroving of afpersing maar dit betreft een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Dit risico op beroving of afpersing verschilt niet van het risico waar ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, in het algemeen aan worden blootgesteld. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met beroving of afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Het vereiste minimumniveau van ernst wordt niet bereikt, omdat uit het geheel van verzoekers' individuele omstandigheden en in het licht van de situatie in El Salvador, verzoekers nalaten concreet aannemelijk te maken dat ze ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat ze in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

De door verzoekers toegevoegde landeninformatie (verzoekschrift, stukken 3-8) kan verder niet dienstig in rekening worden gebracht ter staving van verzoekers' vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade, nu verzoekers in gebreke blijven deze *in concreto* aannemelijk te maken en deze aldus aan de algemene informatie te verbinden.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, is de Raad van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers' beweerde ondergane vrees voor vervolging of ernstige schade, zodat zij zich niet dienstig kunnen beroepen op voormeld artikel. Immers, de commissaris-generaal heeft verzoekers voorgehouden vervolging, hun beweerde ondergane ernstige schade of de ingeroepen bedreigingen terecht als ongeloofwaardig van de hand gewezen, waardoor er *in casu* geen sprake is van een omkering van de bewijslast.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op hun asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij tonen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een "*ernstige*

bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict".

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de commissaris-generaal en verzoekers (verzoekschrift, stukken 3-8) ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *"most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons"* (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *"An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador"* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *"highly targeted and individualized"* wordt gekenmerkt. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.). Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtigde executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekers is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. In deze optiek moeten de verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen met verhoogde aandacht worden onderzocht. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig januari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP